U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **Ing. R. P.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, čj. KUZL-23948/2014, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 2. 2016, čj. 22 A 62/2014 - 43

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Magistrátu města Kroměříž ze dne 26. 3. 2014, čj. MeUKM/070952/2013 byl žalobce uznán vinným tím, že dne 7. 11. 2013 kolem 10:15:55 hod. na silnici II. třídy č. 432 v obci Jestřabice u domu č. p. 126 ve směru jízdy od obce Bohuslavice na obec Koryčany, řídil nákladní motorové vozidlo tovární značky Peugeot Boxer, X, nedovolenou rychlostí. Tím porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 uvedeného zákona. Za to mu byla podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v návaznosti na § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1500 Kč.

2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím žalobcovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 15. 2. 2016, čj. 22 A 62/2014 - 46 žalobu zamítl.

3. Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížností, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 3. 2016. Kasační stížnost sepsal

Mgr. Jaroslav Topol, advokát, jednající za stěžovatele na základě plné moci ze dne 14. 5. 2014, připojené ke kasační stížnosti.

4. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel dne 11. 5. 2015 zemřel. Uvedená skutečnost se podává též z úmrtního listu vystaveného dne 20. 5. 2015 Obecním úřadem Mikulčice, který k výzvě Nejvyššího správního soudu předložil Okresní soud v Hodoníně.

5. Předpokladem věcnému přezkumu napadeného rozsudku je vedle přípustnosti a včasnosti kasační stížnosti také splnění dalších podmínek řízení. Soud je povinen k jejich splnění přihlížet kdykoliv za řízení (§ 103 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

6. Jednou z podmínek řízení, jejíž nedostatek nelze odstranit, je způsobilost být účastníkem řízení (§ 19 o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s.). Tou je nadán stěžovatel, který má právní osobnost (§ 15 odst. 1 občanského zákoníku z roku 2012). Je-li stěžovatelem fyzická osoba, jak je tomu v nynější věci, má právní osobnost od narození do smrti (§ 23 občanského zákoníku z roku 2012).

7. Stěžovatel ztratil právní osobnost dnem svého úmrtí (11. 5. 2015). Stalo se tak v průběhu řízení o žalobě dříve, než krajský soud rozhodl napadeným rozsudkem. Podmínka řízení spočívající ve způsobilosti být účastníkem řízení, jež je odvozena od právní osobnosti, tedy nebyla u žalobce splněna již v průběhu řízení o žalobě. Nemohla být proto dána ani v řízení o kasační stížnosti, a to od samého počátku tohoto řízení.

8. Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel neměl v době podání kasační stížnosti způsobilost být účastníkem řízení. Uvedený nedostatek v podmínkách řízení není možno jakkoliv zhojit a přitom brání rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

9. Nejvyšší správní soud *obiter dictum* doplňuje, že napadený rozsudek (jímž je krajský soud okamžikem jeho vyhlášení vázán) dosud nebyl stěžovateli řádně doručen. Stěžovatele (zmocnitele) v řízení před krajským soudem zastupoval advokát (zmocněnec), jemuž stěžovatel udělil plnou moc. Zmocnění advokáta k zastupování stěžovatele vyplývající z plné moci ze dne 14. 5. 2014 zaniklo dnem stěžovatelovy smrti, neboť z jejího obsahu nevyplývá, že bylo ujednáno jinak (§ 448 odst. 1 občanského zákoníku z roku 2012). V takovém případě bylo na místě v řízení před krajským soudem postupovat podle § 107 o. s. ř. a po zjištění, že povinnost, o niž v řízení šlo, přešla na právního nástupce žalobce, s tímto nástupcem v řízení pokračovat, nebo nebylo-li takového nástupce, řízení o žalobě zastavit (srov. § 107 odst. 2 a 5 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

10. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

11. Stěžovatel při podání kasační stížnosti zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by jednání nařizoval, proto rozhodl o vrácení

zaplaceného soudního poplatku. Ve smyslu § 10a zákona o soudních poplatcích bude stěžovateli soudní poplatek vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. července 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu